

for det ene Indløb. For Ørigt finder jeg ingen Anledning til at indpegaa, hvad den ærede Ordfører for Flertallet har udtalt overfor Mindretallets Stilling til Befæstningen ved Agerøsfund. Jeg skal kun fremhæve, at det Forslag, som er fremkommet iaar fra Krigs- og Marineministerens Side, staar i god Overensstemmelse med det Forslag, som blev fremlagt i Rigsdagen i 1873, og som i 1872 var udarbejdet af den daværende Krigsminister. Den eneste Forskjel, som blev fremhævet ved 1ste Behandling, var den, at man nu er gaaet noget videre med Hensyn til de Værker, der skulle anlægges, end man den Gang gik, men der er Intet, som antyder, at jeg med Hensyn til Agerøsfunds Bestemmelse som et Støttepunkt for Flaaden og ikke som en Flaadestation nu staar paa et andet Standpunkt, end jeg stod paa i 1872. Den ærede Ordfører for Flertallet antede over, at man ikke havde søgt Marinens Raad med Hensyn til Anlaget ved Agerøsfund, og at man savnede en Udtalelse fra Marinen. Det er mig umuligt i dette Dieblik at erindre, hvilke Aktstykker der har været meddelt Udvalget. Den ærede Ordfører indrømmede, at det var et meget stort Antal Aktstykker, som var blevet forelagt Udvalget; men har dette Aktstykke ikke været oversendt, saa eksisterer det dog ligesuldt. Det indeholder en Udtalelse fra Eskadrechefer, som have været sendte ud netop med den udtrykkelige Opgave at undersøge, paa hvilket Punkt i vore Farvande det bedste Støttepunkt kunde søges for Flaaden, og disse Udtalelser gaa enstemmig ud paa, ligesom ogsaa senere Undersøgelser af Marinen bekræfter det, at Agerøsfund er det Punkt, der under alle Omstændigheder bør foretrakkes. — Den ærede Ordfører har ogsaa fremsat en Bemærkning med Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne i Mindretallets Betænkning om Flaadens Anyttelse til Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden. Saalænge Søforterne, denne Kjøbenhavns Søbefæstning, ikke ere fuldenkte, er det jo en Selvfølge, at en Del af Flaaden bestandig maa være bunden ved Kjøbenhavn, naar selve Kjøbenhavn er udsat for et Angreb; men den Del, der saaledes binde ved Kjøbenhavn, vil jo blive mindre og mindre alt som Søbefæstningens Fuldførelse skrider frem. Men selv under den Forudsætning, at Kjøbenhavns Søbefæstning ikke er tilendebragt, kan der meget godt tænkes Forhold, hvor Flaaden har fuld Frihed til at begive sig fra Kjøbenhavn og træde virksomt op f. Ex. i Beltet, naar Sjælland blev truet af en Landgang. Den ærede Ordfører for Flertallet raadede Regjeringen til i det Hele taget at være forsigtig med, hvad den indrømmede Mindretallet. Om mine Indrømmelser lige overfor Mindretallet skal jeg nu ikke udtale mig nærmere; det maa være i frisk Minde, hvad jeg i saa Henseende udtalte igaar. Jeg har ikke opgivet Noget af, hvad der er blevet forlangt, Noget af det, der i Bemærkningerne til Lovforslaget er blevet betegnet som

et Led af en samlet Plan, der ikke uden Støde for det Hele kan rives ud; men hvad jeg er gaaet ind paa og beredvillig gaaet ind paa, det er en anden Fordeling af disse Arbejder i den paatænkte Arbejdsperiode. Jeg har udtrykkelig udtalt om visse Foranstaltninger, som Mindretallet ønskede udsatte, at jeg, fordi de bleve udsatte, derfor ikke betragtede dem som opgivne. Den ærede Ordfører brugte forøvrigt i sine Udtalelser næsten gjenmeegaende den Fremgangsmaade, at han blandede Mindretallets og Regjeringens Stilling til de foreslaaede Foranstaltninger og til de stillede Vædringsforslag indbyrdes sammen eller knyttede dem nærmere sammen, end det virkelige Forhold tillader. Jeg overlader naturligvis til Mindretallet at forsvare ikke alene de Vædringsforslag, som det har stillet, men ogsaa de Udtalelser, som det er fremkommet med i Betænkningen, og skal kun ganske i Almindelighed forvare mig mod, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra Mindretallet, tillægges mig, uden for saa vidt jeg udtrykkelig har tiltraadt dem. Den Udtalelse af den ærede Ordfører, at der er mindre Uligged mellem Regjeringens og Flertallets Forslag, end der er inellem Regjeringens og Mindretallets, er jeg trods den givne Forklaring virkelig ikke i Stand til at forstaa. Regjeringen har fremsat en fuldstændig Plan for de Befæstningsanlæg, som bør bringes til Veie, og blandt disse Befæstningsanlæg indgaa for blot at nævne et Kjøbenhavns Befæstning saa vel mod Landfiden som mod Søfiden, en Landbefæstning, der i det Mindste sikrer Staden mod en Overrumpling og en virksom Beskylden af Feltartilleri. Det forekommer mig, at der i Flertallets Forslag Intet findes, der tyder hen paa, at man vil gjøre Noget for Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden, og man vil gjøre saare Lidet for Kjøbenhavns Sikring mod Søfiden. Heri synes jeg, at der er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem os. Men ser jeg hen til den foreliggende Betænkning og Betænkningen fra ifjor, hvortil der er henvist, bliver Uoverensstemmelsen efter min Mening endnu langt større, idet der i Betænkningen fra ifjor udtales, at man ikke alene er uwillig til at anvende Noget paa Kjøbenhavns Befæstning, men endogsaa at det maa være en Opgave at tage under Overveelse, om ikke Kjøbenhavn snarest mulig bør bringes til at blive en fuldstændig aaben By. Denne Udtalelse kan jeg kun forstaa saaledes, at man vilde finde det rigtigt at tage den Beslutning at sprænge Søbefæstningerne omkring Kjøbenhavn i Luften; thi saa længe de staa, kan man ikke med Berettigelse kalde Kjøbenhavn en aaben By. Men der er endnu paa flere Punkter en væsentlig og meget betydelig Uoverensstemmelse mellem Flertallets og Regjeringens Forslag. Der kan kun komme nogen Overensstemmelse tilveie, naar den ærede Ordfører vil benytte, hvad han ikke vil